Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 154 (1322).
ЧЕТВЕР
24 ГРУДНЯ
1970 р.
Ціна 2 коп.

Є РІЧНИЙ ПЛАН!

Колективи промислових підприємств м. Олександрії, широко розгорнувши соціалістичне змагання на честь XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, достроково, 21 грудня, виконали річний план по обсягу реалізації продукції і випуску найважливіших видів виробів.

Вагомий вклад у здійснення взятих соціалістичних зобов'язань внесли колективи підприємств комбінату «Олександріявугілля» — шахт № 2—3, № 3-біс, ТЕЦ № 1—2, а також заводів гірського воску, меблевої, швейної, гудзикової фабрик та інших, які достроково справилися з п'ятирічним і річним планами.

ГРАНДІОЗНІ ЗВЕРШЕННЯ, ВЕЛИЧНІ ПЛАНИ

В останні дні Ленінського ювілейного року з усіх кінців республіки в столицю України з'їхалися депутати на восьму сесію Верховної Ради Української РСР сьомого скликання, яка 22 грудня розпочала свою роботу в сесійному залі Верховної Ради УРСР. Вона розглядає народногосподарський план і бюджет республіки на 1971 рік, намічає нові рубежі у боротьбі за дальший розквіт Радянської України.

10 година ранку. Під оплески присутніх місця в ложах займають член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК КП України **П. Ю. Шелест**, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР **В. В. Щербицький**, члени Політбюро ЦК КП України — Голова Президії Верховної Ради УРСР **О. П. Ляшко**, другий секретар ЦК КП України **І. К. Лутак**, секретарі ЦК КП України **В. І. Дрозденко, О. А. Титаренко**, перші заступники Голови Ради Міністрів УРСР **Н. Т. Кальченко, М. О. Соболь**, кандидати у члени Політбюро ЦК КП України — секретар ЦК КП України **Ф. Д. Овчаренко**, Голова Укрпрофради **В. К. Клименко**, Голова партійної комісії при ЦК КП України **І. С. Грушецький**.

Сесію відкрив Голова Верховної Ради УРСР депутат **О. Є. Корнійчук**.

Депутати і гості вшанували вставанням пам'ять померлих у період між сесіями депутатів — члена ЦК КП України, міністра місцевої промисловості УРСР А. П. Єременка і керуючого трестом «Криворіжаглобуд» О. П. Подлепи.

Потім була заслухана доповідь Голови Мандатної комісії Верховної Ради УРСР депутата **І. І. Відвиченка** про перевірку повноважень новообраних депутатів Верховної Ради УРСР Ф. Д. Овчаренка та Я. Я. Колотухи.

Головуючий повідомив, що секретар Президії Верховної Ради УРСР депутат **А. Н. Зленко** звернувся із заявою про увільнення його від обов'язків секретаря Президії Верховної Ради УРСР у зв'язку з переходом на пенсію. Верховна Рада УРСР задовольнила цю просьбу і прийняла відповідну постанову.

Голова Президії Верховної Ради УРСР депутат **О. П. Ляшко** за дорученням Президії Верховної Ради УРСР і Ради старійшин вніс пропозицію про обрання секретарем Президії Верховної Ради УРСР депутата від Калуського виборчого округу Івано-Франківської області **Я. Я. Колотухи**. Верховна Рада УРСР обрала секретарем Президії Верховної Ради УРСР депутата Я. Я. Колотуху.

Затверджується такий порядок денний сесії:

1. Про Державний план розвитку народного господарства Української РСР на 1971 рік.
2. Про Державний бюджет Української РСР на 1971 рік та про виконання Державного бюджету Української РСР за 1969 рік.
3. Про проект виправно-трудового кодексу Української РСР.
4. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю у першому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР Депутат **П. Я. Розенко**. Він відзначив, що в завершальному році п'ятирічки трудящі республіки, виконуючи рішення XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КП України, добились значних успіхів у дальшому розвитку промисловості, сільського господарства, науки і культури. Зроблено новий крок у піднесенні народного добробуту.

По загальному обсягу промислового виробництва план 1970 року буде перевиконано порівняно з минулим роком на 7,6 процента. План виробництва більшості найважливіших видів виробів, у тому числі і товарів народного споживання, буде значно перевиконано. Республіка досягла середнього врожаю зернових понад 23 центнери з гектара.

При загальному зростанні у 1970 році капітальних вкладень в народне господарство республіки за рахунок всіх джерел фінансування на 3,9 процента, капітальні вкладення на розвиток сільськогосподарського виробництва, враховуючи кошти колгоспів, збільшились проти 1969 року на 9 процентів.

У нинішньому році побудовано і введено в дію багато нових важливих промислових і сільськогосподарських виробничих об'єктів, 19,7 мільйона квадратних метрів загальної площі житлових будинків, загальноосвітні школи на 112 тисяч учнівських місць, дитячі дошкільні заклади на 42 тисячі місць тощо.

Завдяки досягнутим успіхам у сфері матеріального виробництва неухильно підвищується добробут населення. Національний доход Української РСР у поточному році збільшився на 6 процентів, суспільні фонди споживання — на 5,5 процента, реальні доходи на душу населення зростуть на 5 процентів, середня заробітна плата робітників і службовців — на 4,2 процента, оплата праці колгоспників — на 5 процентів.

Роздрібний товарооборот державної і кооперативної торгівлі зріс на 7,3 процента, а обсяг надання побутових послуг населенню — на 19,2, в тому числі в сільській місцевості — на 27,6 процента.

Трудящі республіки, готуючи гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, достроково, у жовтні 1970 року виконали п'ятирічне завдання по загальному обсягу виробництва промислової продукції. Як це передбачалось планом, дві третини приросту виробництва досягнуто за рахунок підвищення продуктивності праці.

Велику роботу проведено по технічному переоснащенню галузей народного господарства, впровадженню у виробництво досягнень науки і техніки.

Державним планом розвитку народного господарства Української РСР на 1971 рік, поданим на розгляд Верховної Ради, передбачається дальший розвиток промисловості і сільського господарства, зростання матеріального добробуту і культурного рівня народу.

На наступний рік передбачено зростання загального обсягу промислового виробництва в цілому по Українській РСР на 5,9 процента. Прискореними темпами розвиватиметься електроенергетика, машинобудування і металообробна, нафтопереробна та хімічна промисловість. Зростання промислового виробництва має бути здійснено за рахунок розвитку технічного прогресу, інтенсифікації виробництва, кращого використання виробничих потужностей, економії матеріальних, фінансових та трудових ресурсів.

Велике значення надається дальшому розвитку сільського господарства. Обсяг сільськогосподарської продукції передбачено збільшити на 7 процентів. Валові збори зерна намічається довести до 37 мільйонів тонн. Виробництво м'яса збільшиться на 8,9 процента, молока — на 6,7 процента, яєць — на 13,8 процента і вовни — на 4,7 процента проти середньорічного виробництва, досягнутого у 1966—1970 роках.

Загальний обсяг капітальних вкладень в народне господарство Української РСР визначено в розмірі 13 мільярдів карбованців, що на 7,3 процента перевищує *очікуване виконання за 1970 рік*.

На дальший розвиток матеріально-технічної бази сільського господарства виділяється 1 мільярд 224 мільйони 800 тисяч карбованців державних капітальних вкладень, або на 11 процентів більше проти плану 1970 року. Всього з урахуванням коштів колгоспів, у сільське господарство буде вкладено 3 мільярди 650 мільйонів карбованців, або на 8,6 процента більше, ніж в поточному році.

Сільському господарству республіки в 1971 році передбачено поставити 48,4 тисячі тракторів, 54 тисячі тракторних причепів, 25,3 тисячі вантажних автомобілів, 2060 екскаваторів, 1435 бульдозерів, 9,9 мільйона тонн мінеральних добрив, повністю забезпечуються потреби колгоспів і радгоспів в зернових комбайнах.

У плані на 1971 рік встановлено напружені, проте реальні завдання по введенню в дію виробничих потужностей нових великих підприємств. Велика увага приділяється дальшому прискоренню технічного прогресу, збільшенню загальної кількості механізованих цехів і дільниць на промислових підприємствах, значному розширенню застосування обчислювальної техніки.

Планом на 1971 рік передбачається дальше підвищення продуктивності праці в промисловості на 5,2 процента, в будівництві — на 6 процентів, в сільському господарстві — на 7,1 процента.

Дальший розвиток суспільного виробництва забезпечує приріст національного доходу республіки в 1971 році на 6 процентів, реальні доходи в розрахунку на душу населення збільшаться на 4,5 процента.

В наступному році обсяг роздрібного товарообороту зросте на 7,1 процента, оборот підприємств громадського харчування на 7,2 процента. Побутові послуги населенню в цілому по республіці намічається збільшити на 17,9 процента, в тому числі в сільській місцевості — на 24,8 процента.

У 1971 році за рахунок всіх джерел фінансування намічено побудувати 19 мільйонів квадратних метрів загальної площі жилих будинків. Передбачено дальший розвиток комунального господарства, розширення сітки шкіл, культурно-освітніх і дитячих дошкільних закладів, об'єктів охорони здоров'я.

У другому питанні порядку денного доповідь зробив міністр фінансів УРСР депутат А. М. Барановський. Він доповів, що Державний бюджет республіки на 1971 рік складено у відповідності з показниками народно-господарського плану. Доходи і видатки бюджету передбачено в сумі 12 мільярдів 510 мільйонів 200 тисяч карбованців, або на 13,4 процента більше обсягу бюджету, затвердженого Верховною Радою УРСР на 1970 рік.

Кошти Державного бюджету та визначені у фінансових планах власні ресурси підприємств і господарських організацій забезпечать дальше зростання всіх галузей народного господарства, підвищення матеріального і культурного рівня життя народу.

Із співдоповіддю Планово-бюджетної та галузевих комісій Верховної Ради УРСР у першому і другому питаннях порядку денного виступив Голова Планово-бюджетної комісії депутат В. О. Кременицький.

(РАТАУ).

ПРО СКЛИКАННЯ ВОСЬМОЇ СЕСІЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ ДВАНАДЦЯТОГО СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ № 528

від 20 грудня 1970 року

Виконком обласної Ради депутатів трудящих РІШАЄ:

Скликати восьму сесію обласної Ради депутатів трудящих дванадцятого скликання 30 грудня 1970 року в м. Кіровограді.

На обговорення сесії винести питання:

Про план розвитку народного господарства місцевого підпорядкування області на 1971 рік. (Доповідач — голова обласної планової комісії тов. АРТЮШЕНКО Н. Я.).

Про місцевий бюджет області на 1971 рік і звіт про виконання місцевого бюджету області за 1969 рік. (Доповідач — завідуючий обласним фінансовим відділом тов. КИР'ЯНОВ В. В.) (Співдоповідь по першому і другому питаннях голови планово-бюджетної постійної комісії обласної Ради депутатів трудящих тов. НАЙДЬОНОВА В. П.).

На сесію запросили депутатів Верховних Рад СРСР і УРСР, начальників управлінь і завідуючих відділами облвиконкому, керівників обласних організацій, голів райвиконкомів, які не є депутатами обласної Ради.

Голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих
П. КОШЕВСЬКИЙ.

Секретар виконкому обласної Ради депутатів трудящих
К. ЖУК.

VII-й ПЛЕНУМ ЦК ПОРП

ВАРШАВА, 21 грудня. (ТАРС). Агентство ПАП передало таке повідомлення:

«20 грудня 1970 року відбувся сьомий пленум Центрального Комітету Польської Об'єднаної робітничої партії.

Пленум зробив аналіз ситуації в країні і прийняв потрібні рішення.

Пленум прийняв відмову Владислава Гомулки від поста Першого секретаря ЦК і члена політбюро у зв'язку з його тяжкою хворобою. Пленум обрав на пост Першого секретаря ЦК ПОРП Едварда Герека.

Пленум висловив Владиславу Гомулці побажання якнайшвидшого одужання.

Пленум вирішив увільнити від обов'язків членів політбюро і секретаріату ЦК: Болеслава Ящука, Зенона Клішко і Ришарда Стшелецького, а також від обов'язків члена політбюро ЦК Маріана Спихальського.

Пленум обрав:

До складу Політбюро ЦК Едварда Бабюха, Петра Ярошевича, Мечислава Мочара, Стефана Ольшовського і Яна Шидляка;

Кандидатами в члени Політбюро ЦК Войцеха Ярузельського, Генріка Яблонського і Юзефа Кепму.

Пленум обрав до складу секретаріату ЦК Едварда Бабюха, Казімежа Барциковського і Станіслава Кочелека.

Пленум зобов'язав політбюро розглянути протягом найближчих днів заходи, спрямовані на поліпшення матеріального становища низькооплачуваних і багатодітних сімей, які в результаті здійсненої останнім часом зміни цін зазнали найбільш відчутної шкоди у своїх бюджетах».

Право бути обраним — з 21 року

ПАРИЖ, 21 грудня. (ТАРС). Французький парламент, що завершив свою осінню сесію і пішов тепер на канікули, прийняв серед останніх рішень закон, за яким право бути обраним до муніципальних або генеральних Рад надається з 21 року. Досі членами муніципальних і генеральних Рад могли бути особи, які досягли 23 років.

АРЕШТИ В ГРЕЦІЇ

ЛОНДОН. (ТАРС). Грецька хунта продовжує масові арешти прогресивних діячів країни. Представник ЦК патріотичного антидиктаторського фронту Греції у Лондоні надіслав лист Генеральному секретареві ООН У Тану, в якому вказує, що серед арештованих недавно греків-патріотів є Стратіс Цамбіс — член Центрального Комітету Комуністичної партії Греції. У листі підкреслюється, що, побоюючись протестів у Греції і за рубежем, хунта не оголошує про арешти. Арештованих тримають в абсолютній ізоляції у Грецькій секретній поліції.

● ВИКОНУЮЧИ РІШЕННЯ XVI З'ЇЗДУ ВЛКСМ

В травні 1972 року сповнюється 50 років Всесоюзній піонерській організації імені В. І. Леніна. Комітети комсомолу, ради піонерської організації повинні розгорнути підготовку до ювілею, зустріти його новими успіхами в розвитку дитячого комуністичного руху.

(З Резолюції XVI з'їзду ВЛКСМ).

НА МАРШІ — ПІОНЕРІЯ КРАЇНИ

»ГОТУЙТЕСЬ до свята гаряче, захоплено. Нехай кожний загін, кожна дружина зустрінуть його хорошими справами, новими успіхами у навчанні праці, спорті».

Ці слова пролунали півроку тому з трибуни XVI з'їзду ВЛКСМ. Звертаючись до всіх піонерів Радянського Союзу, делегати закликали їх почати підготовку до 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

Сьогодні заклик комсомольського з'їзду втілюється в практичних справах юних ленінців. П'ятий місяць крокує по країні Всесоюзний марш піонерських загонів «Завжди напоготові!», оголошений на четвертому зльоті піонерів у Ленінграді.

«Чому саме марш?» Це одне з питань вікторини, яку провела на початку навчального року рада піонерської дружини 296-ї московської школи. «Тому що марш означає рух вперед, а це головне в підготовці до нашого свята». Так чи приблизно так зрозуміла більшість учасників маршу в цій школі його суть. Тут, безумовно, відбилось те, що в кожному піонерському загоні було розроблено чіткий, конкретний план і кожний піонер чітко уявляв, що він і його товариші повинні зробити, щоб по-справжньому зустріти 50-річчя дитячої комуністичної організації.

Саме конкретність завдань, поставлених перед піонерським загоном, і виявилась тією умовою, яка забезпечила популярність маршу з перших його кроків. Новий марш не з'явився дітям як щось несподіване. Навпаки, його маршрути допомогли систематизувати різнобічну діяльність піонерських загонів, виділивши в ній сім основних напрямків.

Основна турбота піонерів — це навчання. Тому зовсім не випадково першим названо маршрут в «Країну знань». Залучаючи дітей до занять в різних гуртках і клубах, до участі в олімпіадах і конкурсах, піонерські загони домагаються, щоб кожний піонер навчався на совість, щоб він не тільки сам встигав з усіх предметів, а й допомагав товаришам у навчанні. Ціль походу в «Країну знань» — виховати у школярів відповідне ставлення до навчання, розвинути інтереси і здібності дітей.

Відправившись у подорож за маршрутом «Моя Батьківщина — СРСР», піонери ще глибше вивчать життя і діяльність В. І. Леніна і його соратників, революційні, бойові і трудові традиції радянського народу.

З історією Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, з славними ділами всіх піонерських поколінь, з піонерськими звичаями і ритуалами познайомить дітей маршрут «Рівняння на піонерський прапор». А «Зірочка» поведе їх у жовтеняцькі групи.

З трудових справ юних ленінців виник всесоюзний «Піонербуд». Різноманітність форм військово-патріотичного виховання ввібрала у себе улюблена хлопчятами «Зірниця». Продовженням багатьох інтернаціональних традицій піонерської організації став маршрут «Світ і соціалізм».

Визначивши основні напрямки загального руху для всіх піонерських загонів, марш в той же час надав кожному з них великих можливостей для розвитку ініціативи і самодіяльності піонерів. Виходячи з місцевих умов і традицій, загони намітили цікаві справи назустріч піонерському ювілею. Це показала вже перша Всесоюзна радіолінійка, яка проводилась 2 жовтня.

Звідусіль із штабів по проведенню маршу «Завжди напоготові!» надходять до Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна рапорти і повідомлення про те, що вже зроблено дітьми і що заплановано зробити. Про алеї піонерської слави і турніри кмітливих, про фестивалі мистецтв і зустрічі з цікавими людьми, про створення краєзнавчих музеїв і участь у будівництві спортивних майданчиків, про огляди дослідницької роботи і шефство над кролівничими фермами. І ще багато про що, чим сповнене сьогодні життя сотень тисяч піонерських загонів.

Звичайно, було б не вірно стверджувати, що маршрути Всесоюзного маршу відмічено лише переможними віхами. На жаль, не всюди вірно зрозуміли зміст походу в «Країну знань». Є й такі загони, де замість виховання у дітей зацікавленості у навчанні намагаються виправити становище «проробкою» відстаючих. Є колективи, де не турбуються про розвиток ініціативи дітей, цілком покладаючись на авторитет класного керівника і забуваючи, що організація піонерів — це організація перш за все самих дітей, а не для дітей. Рідко, але все ж можна зустріти і таку школу, де за кожним маршрутом закріпили загін, що, звичайно, просто невірно.

Не розділяти життя піонерське на маршрути, а використати їх для того, щоб воно стало багатшим і змістовнішим, щоб в загоні знайшлась справа по душі кожному піонеру — тільки так можна домогтись не формального, а дійсного поліпшення роботи з дітьми.

У піонерської організації немало друзів і вірних помічників. За півстоліття в її рядах пройшли школу першого політичного гарту більш як сто мільйонів радянських людей. Тому підготовка до піонерського ювілею — справа не тільки нинішніх піонерів, турбота не тільки вчителів і комсомольців-старшокласників. До цієї роботи необхідно залучити батьків учнів, ветеранів комсомолу і дитячого комуністичного руху.

Домогтись поліпшення змісту і підвищення ефективності роботи з піонерами — прямий обов'язок і кожної первинної комсомольської організації, де б вона не діяла: на промисловому підприємстві чи в колгоспі, в вузі чи середній школі, в науково-дослідному закладі чи у військовій частині.

Роль комітетів комсомолу і рад піонерських організацій у поліпшенні комуністичного виховання підростаючого покоління визначена у нещодавно прийнятій постанові бюро ЦК ВЛКСМ «Про підготовку до 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна». Підготовку до ювілею, підкреслюється в ній, слід використати для ще більш активної участі всіх комсомольських організацій, широкої громадськості у роботі з піонерами.

Саме первинна комсомольська організація повинна потурбуватись про те, щоб у кожному піонерському загоні був хороший вожатий, направити у піонерську дружину кращих молодих робітників, колгоспників, вчених, студентів, старшокласників керівниками гуртків і технічних клубів, спортивних і туристських секцій, організаторами цікавих справ.

У ході підготовки до ювілею необхідно вжити заходів до зміцнення матеріальної бази піонерських організацій, до дійового розвитку сітки позашкільних установ. Нехай більше з'явиться технічних станцій, клубів юних механізаторів, дослідників сільського господарства, різних гуртків і товариств, створених на базі підприємств, науково-дослідних установ, вузів, колгоспів і радгоспів.

Поліпшенню комуністичного виховання дітей, безумовно, будуть сприяти огляди первинних комсомольських організацій на кращу постановку роботи з піонерами, які проводяться у Московській міській, Свердловській, Челябінській, Запорізькій і ряді інших обласних комсомольських організацій країни.

Все менше часу залишається до піввікового ювілею Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Все частіше поступають добрі вісті з маршрутів Всесоюзного маршу піонерських загонів «Завжди напоготові!» Ударними справами, відмінним навчанням готуються зустріти юні ленінці XXIV з'їзд КПРС.

М. ТАРАСЕНКО,
відповідальний організатор Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

НОВИНИ * НОВИНИ * НОВИНИ

«Прометей» у бібліотеці

У Компаніївському районному Будинку культури імені Дем'яна Бедного відбувся тематичний вечір «Прекрасне і життя», який підготували старшокласники Компаніївської середньої школи — учасники гуртка «Прометей» та працівники Будинку культури і районної бібліотеки.

«Прометеївці» постійно тримають тісний зв'язок з районною бібліотекою. Разом проводимо читацькі конференції, ленінські читання, тематичні вечори, обговорюємо книги. Вже складений план роботи на перше півріччя наступного року.

О. РИБКА,
працівник районної бібліотеки.

Ливарний напівавтомат

В ливарному відділенні цеху № 3 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів з'явився перший кокільний напівавтомат. Це дітище заводських конструкторів та технологів. Його «батьки» — начальник технологічного бюро Г. В. Бугреєв та конструктор відділу головного конструктора А. Стеценко.

Поки що рано підраховувати ефективність напівавтомата. Він тільки випробовується, але вже зараз верстат дає 800 відливок за зміну. Це набагато більше, ніж змінна норма ливарника. Коли роботу напівавтомата буде налагоджено повністю, чотири такі установки з двома операторами зможуть повністю замінити працю п'яти ливарників.

Це не перший верстат, що народився на заводі. Заводські фахівці та робітники спрямовують свою роботу на розвиток технічного прогресу. Великим кроком вперед була заміна бронзового литва на алюмінієве.

Для цього й було створено новий напівавтомат.

М. БІДЕНКО.

Новими маршрутами

Працівники обласної ради по туризму та екскурсіях підготували для школярів області чудовий новорічний подарунок. Під час канікул більш як 500 учнів з шкіл усіх районів Кіровоградщини матимуть змогу здійснити туристську мандрівку на турпоїзді «Кіровоград-71» та на теплоході «Адмірал Нахімов».

Юні туристи, які відправляться в мандрівку на туристському поїзді, побувають в Чернігові, Калузі, Рязані, Яремчі, Чернівцях, учасники морської подорожі — Одесі, Ялті, Сочі, Сухумі, Батумі, Севастополі.

М. БОНДАРЕНКО,
працівник обласної ради по туризму та екскурсіях.

ПРО ЮНІСТЬ КОМСОМОЛЬСЬКУ СВОЮ

ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДІ КІРОВОГРАДА

На читацьку конференцію до залу Центрального лекторію міста зібралася молодь — робітники, студенти, учні профтехучилищ. Прийшли і колишні ветерани підприємств.

Проникливо звучить вступне слово завідуючої центральною юнацькою бібліотекою імені Шевченка Валентини Дигало про бойовий шлях комсомолу. Служіння ленінській правді, палка любов до Вітчизни, готовність без вагання йти на подвиг в ім'я справи партії — ось риси, притаманні молодому поколінню. Наша молодь вибрала величезний досвід боротьби і перемог, якими позначена історія радянського народу. У своїх ділах, в усьому своєму житті наш юний сучасник повторює ту ж самовідданість, ту ж беззавітну вірність ідеям партії, яку виявляли ті юнаки і дівчата, що затамувавши подих, слухали на III з'їзді комсомолу В. І. Леніна.

І зрозуміло, чому один з перших комсомольців нашого міста, організатор комсомольського осередку на заводі «Червона зірка», а нині голова міської ради ветеранів Петро Васильович Сидяк свій виступ почав такими словами:

— Приємно зустрічатися з вами, шановні юні друзі, слухати розповіді про ваші чудові справи. Ваші особисті інтереси тісно злилися з громадськими. Це хороша риса нашого часу, це риса, з якою людина прямує до комунізму.

Комсомольська юність П. В. Сидяка починалася у важкий для нашої країни час — у грізному 1919 році. Разом з комсомольським квитком його ровесники одержували шаблю, гвинтівку і патрони. Стояло одне завдання відстояти у боротьбі з ворогами молоду Країну Рад.

Про ті роки і згадав ветеран у своїй розповіді.

Лаборантка швейної фабрики т. Ярошенко, робітниця ремонтного заводу «Укрсільгосптехніка» т. Пустовіт, викладач педагогічного інституту т. Смотренко говорили про ударні діла комсомольців п'ятдесятих, шістдесятих і сімдесятих років. Комсомольсько-молодіжна бригада Петра Швеця — одна з кращих на заводі «Укрсільгосптехніка». Вона живе за принципом: один — за всіх, усі — за одного. Більше року працює в рахунок нової п'ятирічки. У цій вона успішно несе трудову вахту на честь XXIV з'їзду КПРС.

—Гаряче бажання більше зробити, більше пізнати—ось що характеризує мого сучасника, — сказав у своєму виступі на читацькій конференції Володимир Кузнецов, помічник майстра в'язального цеху Кіровоградської панчішної фабрики. — У нашому цеху усі працюють дружно. Ми пишаємося успіхами підприємств — за п'ятирічку продуктивність праці зросла на 24 проценти, собівартість продукції знизилась на 0,2 процента. І ми не роздумуємо над питанням— чи є місце подвигу у наш час. Так, є. На кожному робочому місці, в ім'я комунізму... Ми любимо співати, танцювати. Ми кохаємо по-справжньому. Такі риси комсомольця 1970 року.

П. МАРЧЕНКО,
голова бюро комісії по пропаганді знань серед молоді обласної організації товариства «Знання».

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

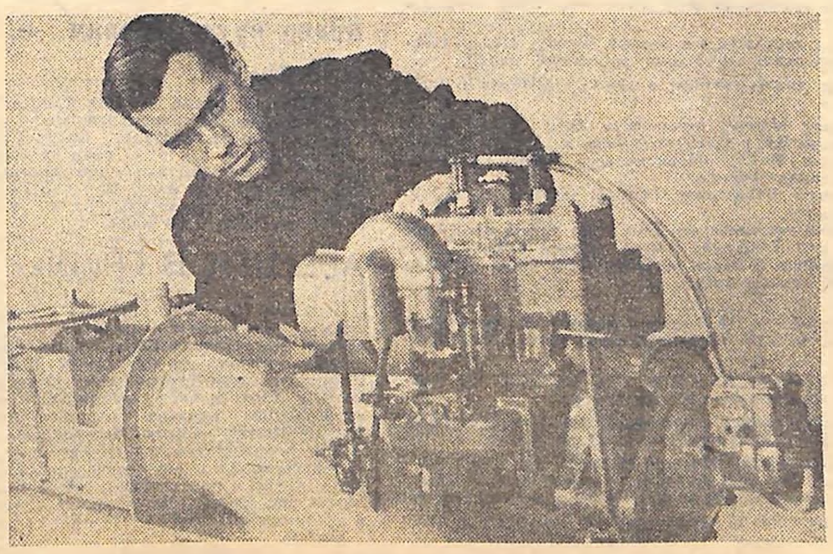

«Львів'янка» — таку назву дістала нова бандура, автором якої є доцент Львівської консерваторії Василь Євтухович Герасименко.

На фото праворуч: В. Є. Герасименко проводить заняття з студентами консерваторії.

Фото Ю. ШАПОВАЛА. (Фотохроніка РАТАУ).

●

На Хабаровському заводі «Дальдизель» сконструйований, виготовлений і пройшов державні випробування новий човниковий мотор «Амур». Потужність його — 25 кінських сил. Двигун з водометним двигуном оснащений дистанційним управлінням.

На знімку: інженер-конструктор Герман Звєрев біля човникового мотора «Амур».

Фото В. ВОЛОШЕНКА. АПН.

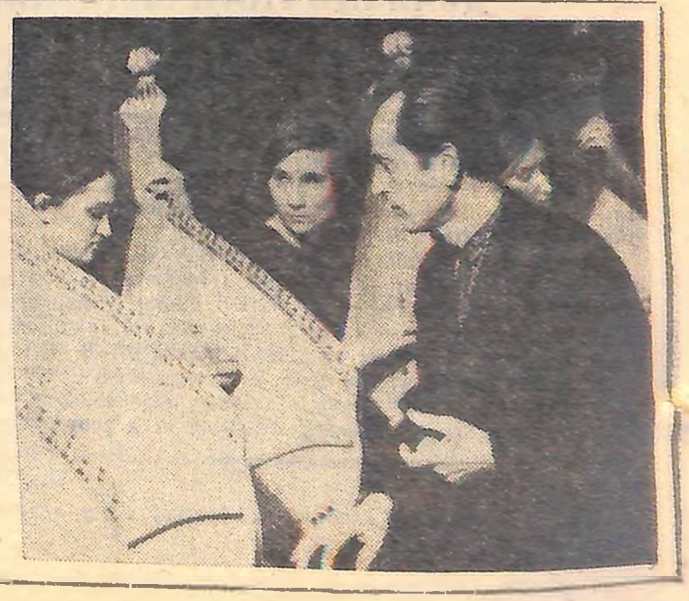

● ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ДИСЕРТАЦІЯ НА ЗВАННЯ РАТНИКА

ПРОТЯГОМ чверті віку імперіалізм розв'язав дві криваві світові війни, які завдали людству колосальних жертв і збитків. Велика Вітчизняна війна — найважчий період в історії нашої Батьківщини, першої в світі країни соціалізму, яка вела визвольну, справедливу боротьбу. Саме на радянсько-німецькому фронті вирішувалась не лише доля багатонаціональної Країни Рад, а й світової цивілізації.

Чим далі відходять в минуле події цих грізних років випробувань, тим величніше постає перед усім людством немеркнучий у віках подвиг радянського народу, який під керівництвом Комуністичної партії розгромив фашистських агресорів, відкрив багатьом народам і країнам шлях до волі, незалежності і соціального прогресу. Збулися пророчі слова В. І. Леніна: «Ніколи не переможуть того народу, в якому робітники і селяни в більшості своїй пізнали, відчули і побачили, що вони відстоюють свою Радянську владу — владу трудящих, що відстоюють ту справу, перемога якої їм і їх дітям забезпечить можливість користуватися всіма благами культури, всім, що створено людською працею». (В. І. Ленін, Твори, т. 29, стор. 281).

З перших днів війни все життя країни перебудовувалось *на воєнний лад. Радянські люди* героїчно боролись на фронті і самовіддано працювали в тилу. Разом з усім народом кували перемогу над фашизмом і радянські вчені. Чимало славних сторінок в історії Великої Вітчизняної війни вписали вчені Академії наук Української РСР. Але тема про діяльність вчених Академії наук УРСР у роки Великої Вітчизняної війни все ще не знайшла належного відображення в історичній літературі.

Вихід у світ книги кандидата історичних наук Івана Івановича Ладиніра «Вклад учених Академії у перемогу над фашистською Німеччиною»[1]) значною мірою заповнює цю прогалину.

Джерельна база рецензованої праці дуже грунтовна. Автор зібрав і обробив чимало нового, цікавого і різноманітного матеріалу, який вперше стає надбанням читачів.

Книга І. І. Ладиніра складається з вступу, трьох розділів та висновків.

У вступі коротко розповідається про основні досягнення Академії наук України в двоєнний період. АН УРСР — перша республіканська академія в країні, створена в буремні роки громадянської війни.

На початок 1941 року АН УРСР об'єднувала 31 науковий заклад з 3092 співробітниками, серед яких було 1191 наукових працівників, у тому числі 60 академіків, 66 членів-кореспондентів, 164 доктори і 325 кандидатів наук.

Мирну працю талановитого колективу українських вчених, як і працю всіх радянських людей, перервав віроломний напад фашистської Німеччини на нашу країну. Війна стала серйозним випробуванням і для радянських вчених. Автор вказує на основні завдання, що постали перед ученими у зв'язку з необхідністю зміцнення обороноздатності Вітчизни.

У вступі автор дає історіографічний огляд надрукованих праць, вказує різноманітні джерела, до яких він звертався у процесі роботи над книгою.

Назви кожного з розділів праці вже говорять про її зміст. Так, у першому розділі «Перебудова на воєнний лад» підкреслено, що не дивлячись на надзвичайно важке становище перших місяців війни, Комуністична партія і Радянський уряд зуміли *мобілізувати* всі сили країни на захист завоювань Великого Жовтня.

В єдиному патріотичному пориві злилися серця різних за віком і фахом вчених. Професор інституту ботаніки АН УРСР А. А. Кузьменко в своїй заяві до військкомату писав: «В цю історичну годину я не маю права стояти осторонь цього великого і грізного руху. Недавно я захистив дисертацію на звання доктора біологічних наук. Тепер я хочу захистити дисертацію на звання ратника народного ополчення. Прошу зарахувати мене в лави ополченців».

Ратниками народного ополчення стали академіки АН УРСР Л. А. Булаховський і Г. В. Курдюмов, члени-кореспонденти АН УРСР професори В. М. Корецький, І. М. Францевич (нині академіки АН УРСР), Д. О. Свиренко, доктор фізико-математичних наук А. К. Вальтер (пізніше академік АН УРСР) та багато інших.

Відділи і наукові установи Академії наук негайно переглянули, внесли зміни в тематичні плани, максимально наблизивши їх до вимог фронту. Протягом перших тижнів війни було зроблено чимало важливих винаходів, робіт, внесено цінних пропозицій. Наприклад, лише кілька днів треба було групі вчених, щоб винайти хімічні запальники горючої рідини, *необхідні для боротьби з ворожими танками.*

Важливе оборонне значення мав сконструйований і виготовлений в лабораторіях фізико-технічного інституту прилад для виявлення літаків — трикординатний радіолокатор. Науковці Інституту електрозварювання розробили і застосували на заводі «Ленінська кузня» установки для підводного зварювання й різання металу, що в багато разів прискорювало й здешевлювало ремонт кораблів. Завдяки впровадженню в медичну практику методу переливання крові на основі теорії, розробленої академіком О. О. Богомольцем, було врятовано життя тисячам воїнів.

Всі сили, знання й досвід учені відділу суспільних наук АН УРСР спрямували на піднесення патріотичних почуттів народу.

Значну увагу автор приділяє перебазуванню академічних установ у східні райони Радянського Союзу, підкреслюючи організованість, оперативність науковців.

Чимало хвилюючих, захоплюючих сторінок книги присвячено ратним подвигам вчених у найбільшому за обсягом розділі «Все для фронту!»

Наприклад: «Хоробрим воїном показав себе колишній молодший науковий співробітник інституту геологічних наук В. Я. Дідковський. Екіпаж літака «У-2», штурманом якого він був, зробив 802 бойових вильоти, із них 685 — денних. Нерідко доводилося літати по шість — десять разів на добу.

Виконання бойових завдань В. Я. Дідковським часто пов'язувалося з польотами в тил противника на значні віддалі і приземлення на зайнятій ворогом території. Одного разу під час розвідки поблизу Кіровограда пілот помітив велику колону ворожих військ та обозів. Гітлерівці, почувши гул літака, спробували його обстріляти, але вмілим маневром льотчик вивів машину з-під обстрілу, повів її на завдання, виконав його, а потім знову повернувся до ворожої колони. Зробив зльот, другий, третій, а штурман тим часом трощив ненависного ворога, завдаючи йому відчутних втрат. Витративши весь боєкомплект, вони взяли курс додому. Але поблизу фронту вони побачили ще дві фашистські машини, які рухалися назустріч одна одній. Рішення прийшло миттю: «Пікіруй», — показав Дідковський знаками пілоту. Коли літак проходив над однією з машин, він вистрілив по кабіні. Автомашини розбились, зіткнувшись на повному ходу.

Батьківщина гідно оцінила звитягу Валентина Яковича Дідковського, нагородивши його орденами Червоного Прапора, Вітчизняної війни 1-го ступеня та багатьма медалями.

Цікаво знати, що науковий співробітник інституту енергетики І. В. Акуловський був викладачем у спеціальній школі по підготовці радистів-підпільників. Саме під його керівництвом пройшли підготовку Люба Шевцова і брати Левашови, партизани-розвідники, майбутні герої підпільної організації «Молода гвардія».

У діючих частинах Червоної Армії, партійному підпіллі й партизанських загонах воювало понад 300 вчених АН УРСР. Із них 130 докторів і кандидатів наук, майже 60 старших і близько 50 молодших наукових співробітників, неменш як 60 аспірантів.

Детально висвітлює автор й грандіозну роботу вчених АН УРСР по створенню і удосконаленню різноманітних видів озброєння, опрацюванню нових технологічних процесів виробництва танків, літаків, моторів, по вивченню важливих питань медицини, зокрема по впровадженню нових лікувальних препаратів, нових радикальних методів лікування та створення праць, що викривали людиноненависницьку суть фашизму. Разом з цим автор широко показує, як діяльність української Академії наук сприяла розвиткові продуктивних сил і культурного будівництва братніх республік, на території яких вона знайшла гостинний прийом.

Про високу оцінку Комуністичною партією і Радянським урядом діяльності українських учених в евакуації свідчить відзначення багатьох їх урядовими нагородами.

Останній розділ «На визволеній Україні», як і попередні, багатий цікавим фактичним матеріалом. Автор переконливо доводить, що важкі випробування війни, тривале перебування в евакуації не знесилили вчених АН УРСР, вони з честю виправдали високе звання представника найпередовішої в світі радянської науки. Практика збагатила їх новими ідеями, планами, освітила шлях для нових пошуків.

Завершується книга грунтовними висновками.

В книзі вміщено ряд фотографій. Мова її чітка, образна, легко сприймається читачем. Важливим є також й те, що автор одночасно повідомляє і про сучасну діяльність, досягнення багатьох вчених АН УРСР.

Книга І. І. Ладиніра — це вдала спроба дати глибоке висвітлення багатогранної діяльності надзвичайно важливого періоду в історії штабу української науки, тепер ордена Леніна Академії наук Української РСР.

Слід вітати появу такої змістовної, цікавої і корисної книги, вона заслуговує високої оцінки.

В. БРАНІЦЬКИЙ,
викладач Кіровоградського державного педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

1) І. І. Ладинір. Вклад учених АН УРСР у перемогу над фашистською Німеччиною. К. «Наукова думка». 1970.

У Кіровоградському центральному універмазі найлюдніше зараз у відділі ялинкових прикрас.

І покупці тут дуже різні. Бо хто не любить це прекрасне і казкове свято — Новий рік з його традиційною ялинкою.

Продавці — Світлана Приходько і Ольга Дущенко — як справжні Снігуронька. Щедро пропонують іграшки. Задовольняють найрізноманітніші смаки.

На фото: С. ПРИХОДЬКО і О. ДУЩЕНКО за роботою.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

«Маленький, сірий заєнько,
Іди, іди до нас,
Дивись, твоя ялинонька
Горить на весь палац».

Фотоетюд В. ЗЕМНОРІЯ.

ЗУСТРІЧ З УЧИТЕЛЯМИ

Нещодавно члени кафедри української мови зустрілися з учителями Кіровоградської восьмирічної школи № 1. Доценти В. Т. Горбачук і Є. С. Регушевський, старший викладач О. П. Жмурко і викладач К. Г. Коломоєць відвідали та обговорили уроки вчителів.

На спільному засіданні кафедри та методоб'єднання учителів школи доценти В. Т. Горбачук та Є. С. Регушевський виступили з повідомленнями про новий підручник та програму з української мови для 4-го класу. Учителька О. І. Ткаченко поділилася досвідом викладання української мови в 4 класі, а також зробила ряд цінних зауважень до нового підручника.

На спільному засіданні було вирішено, щоб такі зустрічі учителів з науковцями підтримувати систематично для взаємної користі.

Р. ЄВГЕНОВ.

МАЙБУТНЬОМУ ВОЇНУ

В Онуфріївській районній бібліотеці відкрито книжкову виставку «Жити — Батьківщині служити».

Виставка має кілька розділів. Перший — «В. І. Ленін про захист соціалістичної Батьківщини». У другому розділі демонструються книги С. Штеменка «Новий закон і військова служба», П. Рака «Основа основ військового будівництва», брошура вчителя М. Аракеляна «Сьогодні учень — завтра солдат», збірник розповідей про героїв Кіровоградщини «Прославлені у віках».

М. ЛИТВИНЕНКО.

Онуфріївка.

НОВИНИ

Володимир КРАМАРЕНКО

„ВЕСЕЛІ БОКОВЕНЬКИ"

(Закінчення. Поч. в газетах за 17, 19 та 22 грудня).

Згадується зокрема такий епізод. Загони Миколи Столярова і Клима Овчарука зустрілися біля станції Долинської в дендропарку. З нагоди з'єднання партизанських груп і перетворення їх на один червоноармійський полк, відбувся урочистий мітинг, на якому був присутній статечний дідусь у довгому драповому пальті і високих чоботях. Звертаючись до нього, комісар партизанського полку Микола Столяров сказав:

«А ви, товаришу ботанік, не сумнівайтесь! Наказ доведено до кожного бійця: з жодного дерева не впаде жодна гілочка, не осипеться жодна брунька».

У вогненні роки громадянської війни мешканці села Іванівки, як великий скарб, захищали дендропарк від бандитських наскоків. Одразу ж після перемоги Радянської влади у цій місцевості Братолюбівський комітет спеціально прийнятою постановою категорично заборонив у парку самочинні порубки дерев, випас худоби. Було виставлено охорону. Все ж у громадянську війну зайди-махновці погромили ряд будівель і оранжерею. І донині збереглися обезглавлені японські ялини, на яких бандити випробовували гостроту своїх шабель.

Помер М. Л. Давидов у 1930 році в місті Харкові.

На початку тридцятих років перед науковцями-агролісомеліораторами гостро постала проблема захисту родючих земель степової зони від суховіїв. Треба було планомірно закладати лісосмуги. В 1923 році на базі Давидовського парку була створена дендрологічна дослідна станція. Щоб поставити на наукову основу лісорозведення в колгоспах і радгоспах, Іванівська сільрада запросила на посаду директора станції М. Л. Давидова, який на той час проживав у Одесі. Він погодився і за короткий час налагодив систематичну роботу по акліматизації і випробуванню нових порід дерев і чагарників в умовах посушливого степу. (Давидов очолював дендрологічну станцію до 1928 року, віддавши загалом більш як 30 років своєму улюбленцеві-заповіднику). Незабаром станція почала регулярно постачати їх господарствам Кіровоградської, Дніпропетровської, Херсонської та інших малозалісених областей. Найближчим помічником М. Л. Давидова в ті часи був талановитий вчений-лісознавець академік Георгій Миколайович Висоцький — відомий корифей степового лісорозведення.

На цей період якраз і припадає остаточне формування ландшафтів і пейзажних груп дендрарію, який вже тоді викликав у кожного відвідувача велике захоплення.

Поступово парк, який у 1930 році був переданий українському науково-дослідному інституту агролісомеліорації, стає опорним пунктом цього закладу, а також місцем культурного відпочинку трудящих.

У 1940 році дендропарк перетворено на державний заповідник «Веселі Боковеньки».

Вже через два роки невеликий колектив працівників-ентузіастів почав комплекс досліджень по інтродукції і вивченню нових дерев і чагарникових порід. В короткий строк були відбудовані всі господарські і побутові приміщення заповідника, який у 1951 році переданий у відання Академії наук УРСР, а керівництво науково-дослідницькими роботами у «Веселих Боковеньках» почав здійснювати Інститут лісу АН УРСР.

Майже півтораста науково-дослідних інститутів Радянського Союзу, а також Польщі, Болгарії та інших зарубіжних країн підтримують постійні зв'язки з працівниками Веселобоковеньківської селекційно-дендрологічної дослідної станції. Цей науковий заклад з його чудовим Давидовським парком є тепер не лише маловичою степовою перлиною, «зеленим оазисом», а й важливою насіннєвою базою цінних дерев і чагарників, акліматизованих науковцями-селекціонерами в умовах степової зони України.

На фото: М. Л. ДАВИДОВ.

СПОРТ

НА ПРИЗ ПРОСЛАВЛЕНОГО БОГАТИРЯ

ДВА дні на килимах кіровоградського спортзалу СК «Зірка» тривали поєдинки обласної юнацької особисто-командної першості області з класичної боротьби на приз прославленого земляка, чемпіона світу 1916 року Данила Герасимовича Посунька.

Цього разу змагання, які проводяться втретє, зібрали не тільки найсильніших юних борців Кіровоградщини, а й спортсменів Кишинева, Полтави, Запоріжжя, Кременчука. В боротьбі за приз взяли участь близько 150 борців.

У командній першості досить легко перемогли спортсмени першої команди СК «Зірка». Вихованці тренерів М. Сушка та М. Романенка вибрали 52 очка. *Полтавчани та кишиніві*, у яких відповідно 39 та 38 очок, вели боротьбу лише за друге та третє місця.

А ось за першість у особистому заліку йшла напружена й безкомпромісна боротьба.

Онук прославленого богатиря Анатолій Посунько, як і рік тому, виявився найсильнішим серед борців напівважкої ваги. Всі п'ять поєдинків він провів у атакуючому стилі і добився чистих перемог. Переможцями у своїх вагових категоріях стали одноклубники Анатолія Володимир Стрижньов та Анатолій Русаков, світловодський авангардівець Олександр Сичов, кіровоградці Олександр Лисенко («Трудові резерви») та Віктор Семенець (ДЮСШ № 3), кишиніві Леонід Осадчий та Олександр Артьоменко, полтавчани Олександр Спиця та Володимир Гамоля, запорожець Петро Топалов.

Треба відмітити, що здали свої позиції борці Світловодська та Новомиргорода, які посіяли відповідно шосте та десяте командні місця. Та особливий докір новоукраїнцям тренер А. Масол), які зовсім не взяли участі у змаганні. Це ж стосується спортсменів «Колоса».

Ю. СТОРЧАК.

На фото: призери змагань.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ОТЖЕ, зима вже в Кіровограді. Вона короткочасна, інколи — примхлива. Але умови для занять зимовими видами спорту є. Тож кожен чудовий день треба використовувати корисно й раціонально.

Як же потурбувалися про організацію дозвілля населення м. Кіровограда в зимовий період спортивні організації, підприємства, учбові заклади, побутові організації міста? Щоб відповісти на це питання, міський комітет по фізкультурі та спорту при міськвиконкомі, міський комітет комсомолу та редакція газети «Молодий комунар» провели спільний рейд. В день проведення рейду, 18 грудня, умови для занять зимовими видами спорту були щонайкращі: ясний сонячний день, температура повітря 10 градусів нижче нуля.

У КОГО ЯКІ КОВЗАНИ?

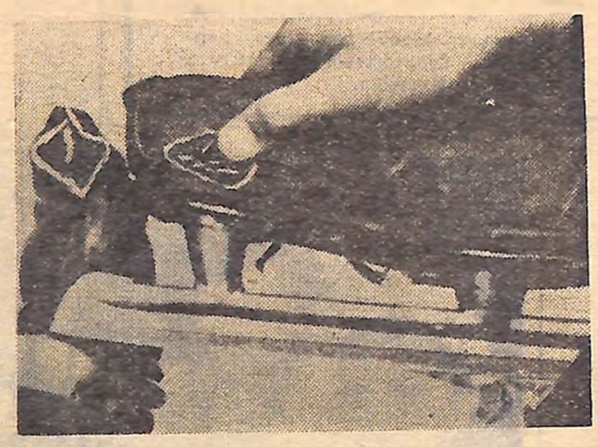

ПИТАННЯ про готовність зимового інвентаря трохи «стурбувало» головного інженера комбінату побутового обслуговування «Промінь» В. Г. Ярошевського. Він навіть це знав скільки лиж та ковзанів мають прокатні пункти комбінату. Виявилося: лиж — 151 пара, ковзанів — 235 пар. Та це тільки цифри. Наприклад, на прокатному пункті, що на вулиці 50-річчя Жовтня, підготовленими до видачі відвідувачам виявилися тільки 17 пар ковзанів, а останні 100 пар ще десь на складі. Та й ті 17 пар у непривабливому стані. Хто, наприклад, візьме такі ковзани (дивись фото)?

Ковзанів та лиж, які є на прокатних пунктах, занадто мало. Працівники комбінату обіцяли придбати до 1 грудня 1300 пар ковзанів, і завезти їх на прокатні пункти, що будуть організовані на стадіонах СК «Зірка», «Юний піонер», при будівельному технікумі, ШВЛП та ЖЕК № 7. Приміщення, в яких повинен зберігатися інвентар, міськком по фізкультурі та спорту при міськвиконкомі підготував уже давно, а ось ковзанів ще не придбали. І чи придбають? Не потурбувалися тут і про наочність. Ніхто на комбінаті не знає готові вже щити чи ні, чи перераховані за них гроші. Тож можливо до весни комбінатівці щось і зроблять?!

В будинкоуправлінні № 4, де за спортивну роботу відповідає П. Я. Темнов, майданчик, де буде залито каток, дуже в непривабливому стані. Нерівності грунту тут досить помітні. Майданчик захаращений сміттям, хмизом. При будинкоуправлінні є тільки 7 пар ковзанів. Чи досить це для 480 хлопчиків та дівчаток?

Основна спортивна база в місті — стадіон СК «Зірка». Тут щороку під каток заливають запасне футбольне поле. Ще не було випадку, щоб працівники стадіону зустріли зиму в бойовій готовності. Ніяк не можуть вирішити питання про спорудження роздягальні. Запасне футбольне поле для якісної заливки катка непридатне, бракує освітлення, в наявності — лише 120 пар ковзанів. Цікаво, як заводський комітет комсомолу планує організувати відпочинок більш як 4 тисяч молодих червоногорівців при такій наявності інвентаря та при таких темпах підготовчих робіт?

Байдуже поставились до виконання рішень міськвиконкому завод залізобетонних виробів, трестів «Промбуд» та «Сільбуд», меблевий комбінат. Ці підприємства до 1 грудня повинні були виконати замовлення ЖЕКів № 1, № 6 та № 7 — виготовити хокейні коробки. Та з цим завданням підрядчик не справився. І тепер діти мешканців вказаних ЖЕКів не мають обладнаних хокейних майданчиків. Відсутність хокейних коробок зриває плани заливки катків, а це ставить під загрозу своєчасну підготовку та проведення міської спартакіади «Юність».

Отже, багатьох керівників, які відповідають за організацію зимових видів спорту та відпочинку кіровоградців, морози застали зненацька. А на черзі — старти зимової спартакіади «Юність», обласні змагання. Цими днями обласний оргкомітет по проведенню спартакіади «Юність» накреслив конкретні заходи, націлив фізкультурні організації області на своєчасну підготовку спортивних баз, найбільш максимальне залучення молоді до занять зимовими видами спорту. Але в Кіровограді, як ми пересвідчилися, зиму зустріли без почестей, з байдужістю.

Д. БАДІЯН — інженер облжитлоуправління, **В. ІВАНОВ** — інструктор міськкому комсомолу, **Ю. ЛІВАШНИКОВ** — спецкор «Молодого комунара».

ФУТБОЛ-71

Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР прийняв пропозицію управління футбола, комітету і всесоюзної федерації футбола про проведення змагань на першість СРСР 1971 року для команд класу «А» по трьох лігах: вищій, першій і другій.

До участі в турнірі вищої ліги допущено 16 команд: ЦСК, «Динамо» (Москва), «Спартак» (Москва), «Динамо» (Тбілісі), «Зоря» (Ворошиловград), «Торпедо» (Москва), «Динамо» (Київ), СКА (Ростов-на-Дону), «Динамо» (Мінськ), «Шахтар» (Донецьк), «Нефтчі» (Баку), «Арарат» (Єреван), «Пахтакор» (Ташкент), «Зеніт» (Ленінград), «Карпати» (Львів), «Кайрат» (Алма-Ата).

Команди, що займуть в 1971 році у вищій лізі 15 і 16 місця, переходять на 1972 рік в першу лігу.

До участі в змаганнях першої ліги допущено 22 команди: «Чорноморець» (Одеса), «Торпедо» (Кутаїсі), «Спартак» (Орджонікідзе), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Локомотив» (Москва), «Металіст» (Харків), «Динамо» (Ленінград), «Крила Рад» (Куйбишев), «Рубін» (Казань), «Шахтар» (Караганда), «Жальгіріс» (Вільнюс), «Молдова» (Кишинів), «Текстильник» (Іваново), «Волгар» (Астрахань), «Уралмаш» (Свердловськ), «Даугава» (Рига), «Памір» (Душанбе), «Алга» (Фрунзе), «Будівельник» (Ашхабад), «Металург» (Запоріжжя), «Шинник» (Ярославль), «Кузбас» (Кемерово).

Команди, що займуть в 1971 році перше і друге місця в змаганнях першої ліги, переводяться на 1972 рік у вищу лігу.

Команди, що займуть в змаганнях першої ліги місця з 18 по 22-е переходять на 1972 рік у другу лігу.

В змаганнях другої ліги візьмуть участь 116 команд.

Турнір другої ліги буде проведений в шести зонах. До складу першої зони другої ліги увійшло 26 команд: «Локомотив» (Вінниця), «Торпедо» (Луцьк), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Шахтар» (Кадіївка), «Хімік» (Сєвєродонецьк), «Шахтар» (Горлівка), «Азовець» (Жданов), «Локомотив» (Донецьк), «Автомобіліст» (Житомир), «Верховина» (Ужгород), «Спартак» (Івано-Франківськ), СКА (Київ), «Зірка» (Кіровоград), «Таврія» (Сімферополь), «Суднобудівник» (Миколаїв), «Будівельник» (Полтава), «Горинь» (Ровно), «Спартак» (Суми), «Авангард» (Тернопіль), «Локомотив» (Херсон), «Динамо» (Хмельницький), «Буковина» (Чернівці), «Дніпро» (Черкаси), СКА (Львів), СКА (Одеса), команда міста Севастополя.

В другу зону включено 18 команд, в третю — 17, в четверту — 18, в п'яту — 17, в шосту — 20.

Шість команд, що займуть перші місця в зонах, зустрінуться між собою в додатковому турнірі для виявлення трьох призерів, які перейдуть у 1972 році в першу лігу.

Команди, що займуть в зонах другої ліги останні місця, вибувають із змагань на першість СРСР.

Встановлено, що в наступні роки до змагань першості СРСР в другій лізі замість команд, що представляють ту чи іншу республіку, допускаються тільки чемпіони цих республік.

Команди — чемпіони союзних республік, які не мають представництва у другій лізі класу «А», замінюють команди, що зайняли за результатами розиграшу останні місця в зонах.

Проведення змагань другої ліги доручено: по першій зоні — спорткомітету Української РСР, по другій, третій, четвертій, п'ятій і шостій зонах — спорткомітету РРФСР.

З 1971 року змагання команд майстрів класу «Б» проводитись не будуть.

Комітети по фізичній культурі і спорту при Радах Міністрів Союзних Республік зобов'язані щорічно проводити змагання на першість республік у відповідності з організаційно-методичними вказівками управління футбола спорткомітету СРСР.

РЯДОВИЙ ПРАВОПОРЯДКУ

В залі районної електричної мережі було тихо. Робітники чекали початку зборів. Сьогодні перед ними звітує Андрій Нетудихата, якого минулого року робітники рекомендували в органи внутрішніх справ.

Виступаючи на зборах, Андрій розповів про будні міліції, замислюючись, відбирав у пам'яті найсуттєвіше.

Потім виступили кілька робітників. Ось один із виступів — робітниці В. Ф. Кісельової.

«... Ми впевнені, що Андрій і далі виправдовуватиме честь нашого колективу. Успіхів тобі в роботі і навчанні, тримай завжди зв'язок з нами. Ми завжди готові прийти тобі на допомогу».

Андрій не знав свого батька, який загинув у боротьбі з фашистськими загарбниками при визволенні рідного краю. В післявоєнні роки, залишившись з матір'ю, пішов до школи. У вільний час бігав на берег Дніпра, який грізно і велично котив свої хвилі до моря, бачив, як люди прийшли і приборкали Дніпро. Побудували ГЕС.

Середньої освіти до армії хлопцю одержати не вдалося. Та трудове життя загартувало Андрія фізично і морально. За роки військової служби він ще більше змужнів. Заохочення, грамоти, подяки — так і закінчив свій почесний обов'язок перед Батьківщиною, повернувся додому членом Комуністичної партії.

І пішов працювати в селище Нову Прагу. Шофером, пізніше електриком в електричній мережі району. Андрій став поєднувати працю з навчанням, час минав швидко. Ось і атестат за середню освіту.

... Андрій йшов вулицею міста, вітер дихав йому в обличчя. Слово за словом згадував розмову на зборах колективу.

— Розкажи біографію.

— Біографія в мене ще коротка.

Ось секретар партійної організації. Андрій чує його слова:

— Цей буде справжнім охоронцем правопорядку...

З такою думкою хлопець зайшов до міського відділу внутрішніх справ. Декому здалося, що Андрій не зможе стати справжнім працівником міліції. Підводив його зовнішній вигляд. Добродушне обличчя, ясний погляд, ніби дівоча посмішка. Не знав і своєї майбутньої роботи. А в міліції працювати нелегко, навіть небезпечно. Але, як виявилось пізніше, зовнішність ще не все. Бо головне для працівника міліції — уміти безпомилково зорієнтуватись в обстановці, знайти правильний шлях до сердець людських. Андрій Нетудихата зумів використати свої вольові якості для справи охорони порядку. Багато олександрійців зобов'язані йому спокоєм. Своє уміння, сили і жар серця комуніста він віддає служінню народу.

... Вечір, вулиці міста перетворились у ріки. То не були звичайні ріки, по їх руслах плив густий туман. Крізь нього ледь-ледь пробивались мерехтливі, жовтуваті вогники електросвітла.

По одній з таких вулиць йшов Андрій, спокійний і уважний, внутрішньо зібраний. Назустріч рухались вогні автомобілів, здавалось, машина далеко, а вона ось тут поряд, і раптом:

— Допоможіть! Рятуйте! — наче з-під землі перед Андрієм з'явилась жінка.

— Там, за рогом будинку... вони... з ножем.

Андрій побіг в темряву, не гаючи часу. Потерпілу забрала «Швидка допомога», а двоє нападників зникли. Уважний погляд Андрія помічав найменші деталі у поведінці перехожих. А чому цей парубок йде у мокрій сорочці?

— Стій!

— Виправ її, — пояснив незнайомець.

А навіщо прати нову сорочку? Ніч. Яка потреба? Та на штанях ледь помітні сліди крові. Затриманий був небезпечний злочинець. Згодом він і його напарник одержали по заслузі.

Андрій Нетудихата підтримує тісні зв'язки з громадськістю міста Олександрії. Часто можна бачити його в школах, де веде роз'яснювальну роботу по дотриманню правил зуличного руху, на підприємствах, де пояснює правила радянського законодавства.

Андрій не відмовляється від найважчої справи, коли її йому доручають. Та службою не обмежується його діяльність, він поєднує її з навчанням в школі міліції. Мине небагато часу, і Андрій одержить звання юриста.

Місто поринає у сон. Все менше стає перехожих. Вулицею повільно крокує міліціонер, зібраний, підтягнутий. Це той, хто в будь-яку хвилину відгукнеться на чиєсь горе, хто ризикуючи життям, виручить у критичний момент.

Л. ПАПЧЕНКО.

м. Олександрія.

МЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 25 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм «Ізобаба-50». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10 класу. М. Куліш «97». (К). 12.15 — Й. С. Бах. Концерт для фортепіано з оркестром. (К). 12.40 — Художній фільм «Загибель Олександра Великого». (Кіровоград). 16.55 — «Кроки п'ятирічки». (Харків). 17.10 — «Населенню про цивільну оборону». (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Телефільм. (Кіровоград). 18.15 — Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — «З святом, республіко». До 53-річниці встановлення Радянської влади на Україні. (К). 19.05 — Телевізійна кінопрем'єра «Мир — хатам, війна — палацам». І серія. (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Художній телефільм «Операція «Трест». Друга серія. (К). 22.45 — Першість СРСР з важкої атлетики. (М). 23.45 — Телевісті. (К).

СУБОТА 26 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення для дітей. Телеспектакль «Живан-солдат». (К). 10.45 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 10.45 — Кольорове телебачення. Концерт ліричної пісні. (М). 11.50 — «Об'єктив». (М). 12.20 — Наша афіша. (К). 12.25 — «Від з'їзду до з'їзду». Письменники за круглим столом. (Ворошиловград). 13.00 — Концерт камерного ансамблю студентів Донецького музичного педагогічного інституту. (Донецьк). 13.50 — «Кроки п'ятирічки». Виступ міністра промисловості будівельних матеріалів тов. Гришманова. (М). 14.00 — Для дітей «В майстерні «Умійка». (Львів). 15.00 — Народний телеуніверситет. (М). 16.30 — «Кроки п'ятирічки». (Донецьк). 16.45 — Республіканський огляд дитячих театрів. (Чернівці). 17.30 — Художній телефільм «Операція «Трест». Третя серія. (М). 19.00 — Фестиваль мистецтв. «Російська зима». А. Хачатурян «Спартак». Спектакль Великого театру Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В перервах — програма «Час». («Владики без масок». «Сімейні таємниці»). (М). 22.15 — Кубок СРСР з важкої атлетики. (М). 23.15 — Новини. (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР», орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

БК 02657. Індекс 61197. Зам. № 6555. Тираж 49 200.